07/03/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସେବାରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ଗୁଣଗାନ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ପୂଜନ ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନା ତୁମମାନଙ୍କର ଶରୀର ଅପବିତ୍ର ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ନିଶା ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିରନ୍ତର ରହିବା ଦରକାର?

ଉତ୍ତର**:-** ଆମେ ସମସ୍ତେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କରି ସ୍□ର୍ଗରେ ରାଜତ୍□ କରିବାର ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛୁ, ଏହି ନିଶା ତୁମର ନିରନ୍ତର ରହିବା ଦରକାର । ଯଦି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ବହୁତ ସାବଧାନତାପୂର୍ବକ ନିଜେ ପଢିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । କେବେହେଲେ ବି ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା କରାଇବାର ନାହିଁ । କାହା ସହିତ ଲଢେଇ-ଝଗଡା ମଧ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ କଉଡିରୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ, ତେଣୁ ଭଲ ଭାବରେ ଦୈବୀଗୁଣର ଧାରଣା କରିବାକୁ ହେବ ।

ଗୀତ**:-** ଯୋ ପିୟା କେ ସାଥ ହେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ବୁଝିଲେ, ଯିଏ ଶିବବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥିରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଦୁଇଜଣଯାକ ଏକାଠି ଅଛନ୍ତି ନା । ଏକଥା ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ - ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କିପରି କରିବେ? ଏକଥା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ, ତାଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ଅଛି । ଏପରି ତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ, ପରମାତ୍ମା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀର ଦ୍□ାରା... ନା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ହେଉଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ହିଁ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆଉ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପ୍ରେରଣା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି ବୁଝାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିଜୟମାଳା ଯାହାକୁ ରୁଦ୍ରମାଳା ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପୂଜା କରନ୍ତି, ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ଏହି ରୁଦ୍ରମାଳାକୁ କେବଳ ସ୍ମରଣ କରାଯାଉଛି । ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀଙ୍କୁ ତ ମେରୁ କୁହାଯାଉଛି । ବାକି ରହିଲା ପିଲାମାନଙ୍କର ମାଳା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ତ ଗୋଟିଏ ମାଳା ରହିଛି, ଯାହାକୁ ପୂଜା କରାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟେ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା ନା ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା? ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳାକୁ ତ ଚୈତନ୍ୟ ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା କୁହାଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ, କାରଣ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଉଭୟ ପବିତ୍ର । ରୁଦ୍ରମାଳା ଯାହାକି କେବଳ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳା ଅଟେ, କାହିଁକି ନା ଶରୀର ତ ଅପବିତ୍ର ଅଟେ । ତାଙ୍କୁ ତ ପୂଜା କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାର କିପରି ପୂଜା କରାଯିବ? ତୁମେ କହୁଛ ରୁଦ୍ରମାଳାର ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ନାଁ, ତା'ର ପୂଜା କରାଯାଏ ନାହିଁ । ତାକୁ ସ୍ମରଣ କରିବାର ମାଳା ବା ଜପାମାଳୀ କୁହାଯାଏ । ସେଥିରେ ଯେଉଁ ଦାନା ଗୁଡିକ ବି ରହିଛି, ସେଗୁଡିକ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଶରୀରରେ ଥାଏ । ଦାନ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାନଙ୍କର । ଏକଥା ତ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ସେମାନେ କାହାକୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି । ଏମାନେ ହେଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯେଉଁମାନେ ଭାରତର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଜଗତଅମ୍ବା ଏବଂ ବହୁତ ଦେବୀ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବା ଉଚିତ୍? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ପୂଜନ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ନୁହଁ, କାହିଁକି ନା ତୁମର ଶରୀର ପତିତ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ପୂଜା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କେବଳ ସ୍ମରଣ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଯଦି ତୁମକୁ କେହି ବି କିଛି ପଚାରୁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ନିଜେ ବୁଝିଥିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟ । ତୁମର ସ୍ମୃତିଚିହ୍ନ ଦେବୀମାନଙ୍କ ରୂପରେ ରହିଛି । ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜେ ପାବନ ହେଉଛ ତେଣୁ ଏହି ମାଳା ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ପରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର । ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବା ଦ୍□ାରା ଫଳାଫଳ ବାହାରିବ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶାଳଗ୍ରାମ ରୂପରେ ଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପୂଜା କରାଯାଇଥାଏ । ଶିବଙ୍କ ସହିତ ଶାଳଗ୍ରାମ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହୁଏ କାରଣ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର, ଶରୀର ନୁହେଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେବଳ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି? କାରଣ ତୁମେମାନେ ଶରୀର ସହିତ ସେବା କରୁଛ । ତୁମର ପୂଜା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ଏହି ଶରୀରକୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଉଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମର ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କ ସହିତ ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ଏସବୁ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରାଯାଉଛି ନା । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ସାକାରରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କେତେ ମେହନତ କରୁଛ । ଏହି ମାଳା ଯେପରି ତୁମ ସାକାର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀ ସହିତ ତୁମେ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗାମାନଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ । ଏହି ରୁଦ୍ର ଯଜ୍ଞ ରଚନା କରି ତୁମେ ଭାରତକୁ ସ୍□ର୍ଗ କରୁଛ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ କେବଳ ଶିବ ଏବଂ ଶାଳଗ୍ରାମମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ବ୍ରହ୍ମା ସରସ୍□ତୀଙ୍କର ଅଥବା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ନାମ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ନାମ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । କେଉଁମାନେ ଜ୍ଞାନ ଗଙ୍ଗା

ଥିଲେ । ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ବଡ ନଦୀ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ସାଗର ତ କେବଳ ଜଣେ, ବାକି ଗଙ୍ଗାମାନେ ତ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କ୍ରମାନୁସାରେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଭଲ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି, ତାଙ୍କୁ ସରୋବର କୁହାଯାଏ । ଯାହାର ମହିମା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କହନ୍ତି ମାନ ସରୋବରରେ ସ୍ନାନ କରିଲେ ପରୀ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମର ମାଳା ସ୍ମରଣ କରାଯାଉଛି । ସିମିରଣି ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି ନା । କହନ୍ତି ସ୍ମରଣ କର, ସେମାନେ ତ କେବଳ ରାମ-ରାମ କହିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ସ୍ମରଣ କାହାକୁ କରାଯିବ? ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ବାବା ହେଲେ ଫୁଲ, ପୁଣି ମେରୁ ଦାନା, ଯିଏକି ବହୁତ ମେହନତ କରିଥା'ନ୍ତି ପୁଣି ସେହି ରୁଦ୍ର ମାଳା ହିଁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମାଳା ହୋଇଥାଏ । ତୁମମାନଙ୍କର କେବଳ ଆତ୍ମାର ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ଏବେ ସ୍ମରଣ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଛ । ତୁମକୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରାଯାଉଛି । ବାକି ପୂଜା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର, କିନ୍ତୁ ଶରୀର ଅପବିତ୍ର ଅଟେ । ଅପବିତ୍ର ଜିନିଷର କେବେ ପୂଜା କରାଯାଇ ନ ଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ରୁଦ୍ରମାଳା ହେବାର ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଉଛ, ପରେ ପୁଣି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ଶୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମକୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ ଯେ କିଏ-କିଏ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ସେବା କରିବା ଦ୍□ାରା ତୁମର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଥାଏ । ଜଣାପଡିଯାଏ - ବିଜୟ ମାଳାରେ କିଏ-କିଏ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆସିବେ! ଏହା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା ।

ମନୁଷ୍ୟ ତ କେବଳ ରାମ-ରାମ କହିଥା'ନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ମାଳା କାହାର ହେବ? ଭଗବାନ ତ କେବଳ ଜଣେ । ବାକି ଯେଉଁମାନେ ପାଖରେ ବସିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ମାଳା ତିଆରି ହେଉଥିବ । ଏହି ମାଳାକୁ ଏବେ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରୁଛ । ଯଦି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରୁ ନ ଥିଲେ ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ବୁଝିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ପତିତରୁ ପାବନ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରିବେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ-ମରଣରେ ଆସି ତଳକୁ ଖସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କୁହାଯିବ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା । ତାହା ତ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଆସିବ, ବୃକ୍ଷର ଅବସ୍ଥା ଜୀର୍ଣ୍ଣଶୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବେ । ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଉପରୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ତ ଜନ୍ମ-ମରଣରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କିନ୍ତୁ ସତଗୁରୁ କେବଳ ଜଣେ । ସେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ସଚ୍ଚା ସତ୍‌ଗୁରୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ କେବଳ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପଛରେ ସମସ୍ତେ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବାରେ ଲାଗିଥା'ନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତମୋପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥା ଆସିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିଥାଏ । ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ଫେରି ଯିବେ ପୁଣି ନୂଆ ରୂପରେ ଚକ୍ର ଆରମ୍ଭ ହେବ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛ । ଯେଉଁମାନେ ଏବେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ପୁଣି ସେମାନେ ରାଜା ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ପ୍ରଜା । ପ୍ରଜା ତ ଢେର ହେବେ । ରାଜା ପଦ ପାଇବାରେ ପରିଶ୍ରମ ରହିଛି । ଶେଷ ସମୟରେ ସବୁକିଛି ଜଣାପଡିଯିବ, କେଉଁମାନେ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଗୁନ୍ଥା ହେବେ । ଅପାଠୁଆମାନେ ପାଠୁଆଙ୍କର ବୋଝ ବୋହିବେ । ସେମାନେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ତ ଯିବେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଚାକର ବାକର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏକଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା ପଡିଯିବ । ଯେପରି ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ, କିଏ-କିଏ ପାସ୍ ହେବେ । ଯଦି ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ତୁମର ମଧ୍ୟ ଏହା ବେହଦର ପାଠପଢା ଅଟେ । ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟ ତ ଗୋଟିଏ, ଯେଉଁଠି ପାଠପଢି ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ପାସ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପାଠପଢା ତ କେବଳ ଏକ ରାଜଯୋଗର ହିଁ ରହିଛି । ରାଜପଦ ପାଇବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ରାଜା ହେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ନିଜର ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡିବ । ଭଲ-ଭଲ କନ୍ୟାମାନେ ବଡ-ବଡ ସେଣ୍ଟରର ଦାୟିତ୍□ ନେଉଛନ୍ତି, ବହୁତ ପ୍ରଜା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବଡ ବଗିଚା ତିଆରି କର, ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସି ଦେଖିବେ । ଏବେ ତ ବହୁତ ଛୋଟ ଅଛି । ବମ୍ବେରେ ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ହୋଇଯିବେ । ସାରା ରାଜବଂଶ ତ ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ହୋଇଯିବେ, ତେଣୁ ବହୁତ ହୋଇଯିବେ । ଯେଉଁମାନେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ରାଜା ହେବେ ବାକି ତ ପ୍ରଜା ହୋଇଯିବେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଯେ ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ସଦ୍‌ଗତିର ଲୀଳା । ତୁମେ କହୁଛ ବାଃ ବାବା! ଆପଣଙ୍କର ଗତି ମତି.... ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି କରିବାର ଶ୍ରୀମତ ଏହା ସବୁଠାରୁ ନଥାଏ । ବାବା ସାଥିରେ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି, ଏଠାରେ କାହାକୁ ହେଲେ ଛାଡିକରି ଯିବେ ନାହିଁ । ନିରାକାରୀ, ଆକାରୀ, ସାକାରୀ ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା ତାହା ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମେ ତ ବ୍ରହ୍ମଲୋକକୁ ଜାଣିବାକୁ ପଡିବ । ଯେଉଁଠି ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହିଥାଉ । ତୁମେମାନେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଦ୍□ାରା ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ଏସବୁ କେତେ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ସେମାନେ ତ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଶିବ ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ତଥାପି କହିଦେଉଛନ୍ତି ନାମ ରୂପରୁ ଅଲଗା । ପୁଣି କହିଦେଉଛନ୍ତି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ । ଜଣେ ଏମ.ପି. କହିଥିଲେ ଯେ ମୁଁ ଏହା ମାନିବି ନାହିଁ ଯେ ଈଶ୍□ର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ମାଡ ମାରୁଛନ୍ତି, କ'ଣ ଏହା ଈଶ୍□ରଙ୍କର କାମ? ଆଗକୁ ଗଲେ ଏହି କଥାକୁ ସମସ୍ତେ ବୁଝିବେ । ଯେତେବେଳେ କି ତୁମର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ହେବ । ବାବା ରାତ୍ରିରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇଥିଲେ ଯେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜକୁ ହୁସିଆର ଭାବୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହିଭଳି ପତ୍ର ଲେଖନ୍ତୁ । ପୂରା ଜ୍ଞାନ କ'ଣ, ତାଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲେଖିପାରିବ ଯେ, ଆମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବୁ । ବ୍ରହ୍ମଲୋକର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରିବୁ । ନିରାକାର ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ମଧ୍ୟ

ଦେଇପାରିବୁ, ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବୁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ରାମ-ସୀତାଙ୍କର ରାଜତ୍□ କିପରି ଚାଲୁଛି, ପୁଣି ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜତ୍□ କିଏ ଛଡାଇ ନେଉଛି, ସେହି ସ୍□ର୍ଗ କେଉଁ ଆଡେ ଗଲା । ଯେପରି କୁହାଯାଏ ନର୍କ କୁଆଡେ ଗଲା? ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ସେହିପରି ସ୍□ର୍ଗ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ହୋଇଥାଏ । ସେହି ହୀରାନୀଳାର ମହଲ ଆଦି ଏପରି ଚାଲିଗଲା ଯେ କେହି ବି ବାହାର କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ସୁନା ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ କେବେହେଲେ ତଳୁ ବାହାରି ନାହିଁ । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତ ପରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି, ତାହାଠାରୁ ତ ଦେବୀ-ଦେବତାଙ୍କର ଘର ଉଚ୍ଚ ହେବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଘର କିପରି ହୋଇଥିବ? ସେ ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି କୁଆଡେ ଗଲା? ଏଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା ଶୁଣିଲେ ବିଦ୍□ାନମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, କହିବେ ଏମାନଙ୍କର ଜବରଦସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ କିଛି ବି ନ ଜାଣି ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ନିଜେ ବୁଝି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର ।

ତୁମକୁ ଧନ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଇଚାଲ । ଏହା ଅଖୁଟ ସମ୍ପତ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସବୁର ଆଧାର ଧାରଣା ଉପରେ ରହୁଛି । ଯେତେ ଧାରଣା କରିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ବିଚାର କର, କେଉଁଠି କଉଡି, କେଉଁଠି ହୀରା । ହୀରାର ମୂଲ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ । କଉଡିର ମୂଲ୍ୟ ସବୁଠାରୁ କମ୍ । ଏବେ ତୁମେ କଉଡିରୁ ହୀରା ହେଉଛ । ଏକଥା କେବେ କାହାର ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଆସି ନ ଥିବ । କେବଳ ଏତିକି ବୁଝିବେ ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଆସିକରି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାକି ଏହି ରାଜ୍ୟ କେବେ କିଏ ଦେଲେ, ଏକଥା କିଛି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ରାଜତ୍□ କିଏ ଦେଇଥିଲେ? ଏ ବିଷୟରେ ତ କିଛି ବି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ରାଜଯୋଗ ଦ୍□ାରା ସ୍□ର୍ଗର ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି । ଏହା କେତେ ବିଚିତ୍ର କଥା ନା । ତେବେ ଭଲ ଭାବରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ସେହି ସ୍ଥାୟୀ ନିଶା ରହିବାକୁ ଦେଉନାହିଁ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣି ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ । ଏ କଥା କ'ଣ କାହାର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଥିବ! ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । କୁହାଯାଏ, ଗୁରୁଙ୍କର ନିନ୍ଦୁକ କେଉଁଠି ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର କଥା । ସେମାନଙ୍କର ତ କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମର ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି । ବାବା, ଏକା ଧାରରେ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବୁ । ତେଣୁ କେତେ ସାବଧାନତାପୂର୍ବକ ପଢିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପଢାଇବାକୁ ହେବ । ଏପରି କୌଣସି କଥା ନ ହେଉ ଯାହା ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହୋଇଯିବ । କାହା ସହିତ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବାର ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମିଠା କଥା ହେବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦାନ ଦେଲେ ଗ୍ରହଣ ଛାଡିଯିବ । ନମ୍ବର□ାନ ଦାନ ହେଉଛି ଦେହ-ଅଭିମାନର । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ତୁମେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା-ଅଭିମାନୀ ମଧ୍ୟ ହେଉଛ । ଏହା ତୁମର ବହୁତ ଅମୂଲ୍ୟ ଜୀବନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହିପରି ପାଠ ପଢାଇବାକୁ ଆସୁଛି ପୁଣି ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ, ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଧାରଣ କରୁଥିବା ଏବଂ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଠା କଥା କହିବାକୁ ହେବ । ଏପରି କୌଣସି କଥା କହିବାର ନାହିଁ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ବାବାଙ୍କର ନିନ୍ଦା ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଦାନ ଦେଇ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିଜକୁ ମିଳୁଥିବା ଜ୍ଞାନ ଧନକୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ରାଜତ୍□ ମିଳୁଛି ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶାରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବହୁତ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବକ ପାଠପଢିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ସାକ୍ଷୀପଣିଆର ଆସନ ଦ୍□ାରା ପରେଶାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ଭବ ।

ଏହି ସୃଷ୍ଟି ନାଟକରେ ଯାହା ସବୁ ଘଟୁଛି ସେଥିରେ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ରହିଛି, ତେଣୁ କାହିଁକି, କ'ଣର ପ୍ରଶ୍ନ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମନରେ ଉଠିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ କ୍ଷତି ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଭରି ରହିଛି । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଏବଂ ହାତରେ ହାତ ରହିଥିବ ତେବେ ଅକଲ୍ୟାଣ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଚାର ରୂପୀ ଆସନ ଉପରେ ଯଦି ସର୍ବଦା ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିଥିବ ତେବେ କେବେ ବି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସାକ୍ଷୀ ପଣିଆର ଆସନ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ଶବ୍ଦକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର ଯେ ମୁଁ କେବେ ବି ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେବି ନାହିଁ, କାହାକୁ କରିବି ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ନିଜର ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ଚଲାଇବା ହିଁ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ନିଶ୍ଚୟର ମୂଳଦୁଆକୁ ମଜବୁତ କରି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୁହ ।

ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧିର ଅର୍ଥ ହେଲା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ, ସେ ହିଁ ବାପ ସମାନ ଅଟନ୍ତି । ବିନାଶୀ ଧନର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେତିକି ଧନ ରୋଜଗାର କରିଥାଆନ୍ତି, ସମୟ ଅନୁସାରେ ସେତିକି ଚିନ୍ତାରେ ରହିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଶ୍□ାସ ଅଛି ଯେ ଆମେ ଇଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ବାଳକ ଅଟୁ ସେମାନେ ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ସମ୍ରାଟ ଅଟନ୍ତି, କାହିଁକିନା ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍□ାସ ଅଛି ଯେ ଏହି ଇଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପତ୍ତି ଗୁଡିକ କେବଳ ଏହି ଜନ୍ମରେ ନୁହେଁ ଅନେକ ଜନ୍ମ ସାଥୀରେ ରହିଛି ଏବଂ ସାଥୀରେ ରହିବ, ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି, ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ।